

«Предметно-ігрове середовище має бути цілком підвладне дитині...»

Лише правильно організоване предметно-ігрове розвивальне середовище дасть дитині змогу відчути психологічну захищеність, сприятиме розвитку її особистісних якостей. У цьому переконана Валентина Костюк, завідувач дошкільного навчального закладу № 10 «Волиняночка» м. Луцьк, голова місцевого осередку Асоціації працівників дошкільної освіти у м. Луцьк.

— Пані Валентино, майже 25 років Ви працюєте на посаді завідувача дошкільного навчального закладу. Чи стала «Волиняночка» за цей час другим домом для Вас?

Валентина Костюк: Я не уявляю свого життя без дитячого садка, адже працюю тут від дня відкриття — із травня 1989 року. На той час це була новобудова, тож потрібно було подбати про кадрове забезпечення, створити затишок, облаштувати навчально-матеріальну базу тощо. За ці 25 років дитячий садок став таким, про який я мріяла. Він змінювався і розвивався разом зі мною. Сьогодні «Волиняночка» — це колектив однодумців, який об'єднує найцінніше — ДИТИНА!

— Із Ваших спостережень: як змінюється українське дошкільня?

В. К.: За період моєї роботи змінилися пріоритети, методи, підходи і вимоги до освітньої роботи. Діти, педагоги, батьки, та й я сама стали іншими. Розумію, що успіх в оновленні змісту дошкільної освіти полягає у широкому залученні родин до освітнього процесу. Сучасні родини є надійними помічниками, однодумцями, партнерами для педагогів.

— У «Волиняночці» усе зроблено зі смаком, з душею. Кому завдячуєте цим?

В. К.: Усі, хто щоденно переступає поріг дитячого садка і називає його «своїм», більшою чи меншою мірою дотичні до створення благоустрою та підвищення іміджу закладу — як колектив, так і батьки вихованців.

— Нині педагоги активно обговорюють перспективи системи домашньої освіти. Чи вдалося є ця ідея, на Ваш погляд?

В. К.: Ідея домашньої освіти доволі цікава, як на мене. Але, як і все нове, потребує детального вивчення та адаптування до реалій. Як одна із форм здобуття освіти домашня освіта має право на існування. Однак величезними недоліками вважаю те, що така освіта забиратиме у батьків увесь вільний час і лише вони нестинуть відповідальність за її якість. Оскільки батьки не зможуть самостійно дати дитині необхідні знання, доведеться наймати репетиторів. Водночас навчання і виховання дитини вдома може спричинити її несоціалізованість; дитина не навчиться долати труднощі, позаяк не відчуватиме здорової конкуренції.

— Часто можна почути твердження, що виховання дітей на західній Україні відзначається особливою духовністю. Як гадаєте, про що саме йдеться?

В. К.: Західний регіон України, на мою думку, справді по-особливому ставиться до народних традицій, звичаїв, пам'ятних та історичних подій. А от що стосується духовності, то переконана, кожний українець — від найменшого до найстаршого — має щире вдача, добре серце, міцну віру. Тож, гадаю, високий рівень духовності притаманний жителям усіх регіонів України.

— Збагачення предметно-ігрового розвивального середовища є одним із пріоритетних завдань очолюваного Вами дошкільного закладу. Чого вам уже вдалося досягти в цьому напрямі?

В. К.: Переконана, що лише правильно організоване предметно-ігрове розвивальне середовище дасть кожній дитині змогу відчути психологічну захищеність, сприятиме розвитку її особистісних якостей, здібностей, допоможе оволодіти різними способами діяльності.

Намагаємося створювати розвивальне середовище, спрямоване на формування у дітей активного пізнавального ставлення до навколишнього світу. Адже діти швидко ростуть, набувають нових знань, умінь, досвіду, змінюються. Тому й середовище має змінюватися, розвиватися, трансформуватися.

Групові осередки у нашому закладі мають гнучке зонування та різноманітне розвивальне оснащення. Окрім рекомендованих Типовим переліком обов'язкового обладнання, навчально-наочних посібників та іграшок в дошкільних навчальних закладах, предметно-ігрове середовище групових приміщень містить розвивальні килимки, іграшки-трансформери, конструктори LEGO, іграшки-каталки, сенсорні іграшки, спортивні настільні ігри (міні-футбол, міні-більярд, шахи, шашки), іграшки на розвиток дрібної моторики, збірно-розбірні іграшки, сучасні атрибути для організації сюжетно-рольових ігор на кшталт «Супермаркет», «Салон краси», «Дитяче кафе» тощо.

Предметно-ігрове середовище має бути цілком підвладне дитині, не обмежувати її діяльність, а забезпечувати свободу вибору.

Валентина КОСТЮК — завідувач луцького дошкільного навчального закладу № 10 «Волиняночка» м. Луцьк, голова місцевого осередку ВГО «Асоціація працівників дошкільної освіти» у м. Луцьк, Волинська обл.

— Чи працюють у «Волиняночці» молоді спеціалісти? Якщо так, як допомагаєте їм стати професіоналами своєї справи? Як «втримати» молодих педагогів?

В. К.: Майже 18% педагогічних працівників у нашому дошкільному закладі — це молоді спеціалісти. «Утримувати» їх не доводиться, позаяк педагоги залюбки залишаються працювати. Звісно, щоб початківець «зростав» справді творчим педагогом, необхідно допомогти йому оволодіти технологією творчої праці, набути практичного досвіду. Для цього активно використовуємо такі форми методичної роботи, як наставництво, взаємовідвідування, декади молодого педагога, творчі портрети початківців тощо.

— Як зробити дошкільне дитинство незабутнім?

В. К.: Створити атмосферу, де діти почувалися б захищеними, потрібними, значущими, допитливими «чомусиками», відкривачами світу.

— Ваші побажання колегам...

В. К.: Мирного неба над єдиною Україною, адже вже сьогодні ми плакаємо наше завтра. Маємо пам'ятати, що крім країн, позначених на географічних картах, є велика густозаселена Країна Дитинства, звідки тече могутня річка людського життя.